

Hod' mi klacík!

A C B C B C B

Beren: Když se zjit - ra ro - sou smá - čen v hlou - bi le - sa pro - bou - zím, slun - ce pro - bles - ku - je lis - tím

C Dmi F G F G

a já u - smí - vám se s ním. Nej - rad - ši bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem,
 Nej - rad - ši bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem,

C | 1. B C Dmi | 2. B C

po - slou - chal, jak šu - mí vá - nek, šfas - ten, že je no - vý den. šu - mí vá - nek, šfas - ten ...
 po - slou - chal, jak

Huan: Vstá - vej, už je no - vý den! Dnes - ka spo - lu na lov

Dmi **B** F G F G

Huan: A tak bě - žím spl - nit přá - ní přá - tel, hla - va ne - hla - va, ho - ním
 jdem!

F G F G C Hmi

ve - ver - ky a soj - ky, žel, ta ha - věť vy - hrá - vá. Po - tom do ko - ru - ny stro - mu vy - ště -

G F G C Hmi G F G

kám svá zkla - má - ní, sto - čím se na po - duš - ce z me - chu a tam spat - řím, jak na ní vy - hří -

Ami G F G C Hmi

vá se hřib dvě sto - py od klo - bou - ku až po zem; Ne - su vám sní - da - ni! a pak už -

G F G *dovětek* Ami G F

Všich - ni spo - lu na lov jdem! *Huan:* Hor - kou sto - pou bě - žím, „Mám vás,“ vra - zím k nim, než skon - čí

G C Hmi G F G C

den. *Všichni:* Teď jsme za - se všech - ni spo - lu: *Huan:* Hu - an,
Beren: Be - ren, *Lúthien:* Lú - thi - en.

(A) *Beren*: Když se zjitra rosou smáčen v hloubi lesa probouzím,
slunce probleskuje listím a já usmívám se s ním.
Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten, že je nový den.
Huan: Vstávej, už je nový den!

Beren: Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . .
Huan: Dneska spolu na lov jdeme!

Recitativ:

Beren: Ano, Huane, slíbil jsem ti to. Je ale ještě strašně brzo ráno, když se pořádně nevyspím, tak nic neulovím.
Lúthien (k *Huanovi*): A co kdybys mezitím něco ulovil sám? Doneseš nám prosím něco k snídani?
Beren (k *Lúthien*): Doufám, že se aspoň na chvíli zabaví sám.

(B) *Huan*: A tak běžím splnit přání přátel, hlava nehlava,
honím veverka a sojky, žel, ta havěť vyhrává.
Potom do koruny stromu vyštěkám svá zklamání,
stočím se na podušce z mechu a tam spatřím, jak na ní
vyhřívá se hřib dvě stopy od klobouku až po zem;
Nesu vám snídani! a pak už— Všichni spolu na lov jdeme!

* * *

(A) *Lúthien*: Když se slunce na hladině lesní tůně zrcadlí,
srdce mé naplní radost, píseň odráží se v ní.
Chci se jen tak toulat lesy, snít na louce zelené,
se svým psem a se svým milým. . .
Huan: Hoď mi klacík, Berene!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Ten pes už je zase tady. Copak nemá nic na práci?
Lúthien: On se chudáček nudí, musíš ho nějak zaměstnat. Je to valinorský vlkodav, žádná čivava, potřebuje pořádnou práci.
Beren (k *Huanovi*): Tak klacík, říkáš? Doběhni na támhleten kopec za řekou a přines mi ten největší klacek, co tam najdeš, ano?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mě pošlou s vyplazeným jazykem,
srazím borovici sošnou, vleču ji roklí, hustníkem,
pak ji pevně držím v hubě a přeplavu dravý proud,
bobří se závistivě zubí, jak umím kmen popadnout.
Pyšně nesu kořist, úkol splněný je, ne, že ne,
teď na řadě jsi ty, můj brachu— Hoď mi klacík, Berene!

* * *

(A) *Beren*: Když se soumrak měkce snáší do údolí temných hor,
do srdce se vkrádá tíseň, osud nás vede za obzor.
Obejmout chci svoji milou dříve než se skončí den,
jen my dva ticho lesa. . .
Huan: Pomazli mě, Lúthien!

Recitativ:

Beren (k *Lúthien*): Já se z toho psa zblázním. To nám nemůže dát chvíli pokoj?
Lúthien: Vždyť víš, že nás má rád a chce být s námi, to mu přece nemůžeš vyčítat. (*Drbe Huana.*)
Beren (k *Huanovi*): Mohl bys prosím pro mě něco udělat? Tam, jak jsme obědvali, jsem asi zapomněl misku — mohl bys mi ji, prosím, přinést?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mi určí, srst mi vlaje do dáli,
miska nikde, potok zurčí, vy jste mě obelhali!
Tak se vracím po své stopě, druzi moji jsou ti tam. . .
Schovali se v husté trávě, jasně, tuhle hru já znám!
Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den,
teď jsme zase všichni spolu— Pomazli mě, Lúthien!
Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den.
Všichni: Teď jsme zase všichni spolu: *Beren*: Beren, *Huan*: Huan, *Lúthien*: Lúthien.